

TEMPORADA 2025-2026

CONCERT DE CARILLÓ

Diumenge 1 de març de 2026, a les 12 h

A càrrec d'ANNA MARIA REVERTÉ

PALAU DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

Generalitat
de Catalunya

Tothom!!!

PROGRAMA

DOS GRANS B: BARNES I BADINGS

Música original per a carilló

1. *Suite II*, per a carilló

“Toccatà octofònica”

“Aria hexafònica”

“Rondo giocoso”

H. Badings (1907-1987)

2. *Wals*

De la *Suite IV*, per a carilló

H. Badings (1907-1987)

3. *Three Dream Dances*, per a carilló

“Dream-like”

“Solemnly”

“Lively”

R. Barnes (1927-1997)

4. *Serenade I*, per a carilló

“Intrata”

“Sicilienne”

“Milonga”

“Processional”

“A Whimsy”

“Barcarolle”

R. Barnes (1927-1997)

Després d'un segle romàntic en el qual les interpretacions al carilló eren dominades per les melodies més populars de l'òpera italiana, els compositors de l'escola de Malines (*Mechelen* en neerlandès), a Bèlgica, van començar a escriure repertoris específics per a aquest instrument, amb una atenció especial en dos elements acústics singulars de les campanes: la reverberació i el seu timbre tan característic. A la primera meitat del segle XX, Benoit Franssen, Jef Rottiers o Staf Nees, per exemple, van introduir passatges virtuoses i contrastos sonors a les seves obres partint d'aquesta recerca sonora. Després de la Segona Guerra Mundial, una nova generació de compositors van trobar en el carilló una eina per explorar innovacions que, més enllà del mateix instrument, formaven part de nous paradigmes creatius. Les obres de Badings i de Barnes en són exemples magnífics.

Henk Badings va estudiar amb un dels compositors més destacats dels Països Baixos, Willem Pijper, que el va animar a escriure obres de gran format. Així ho va fer, i als anys trenta l'Orquestra Reial del Concertgebouw va estrenar-ne diverses simfonies i concerts. Fins a finals de la dècada de 1940, es podria dir que la seva música tenia una estètica romàntica i expressiva; posteriorment, però, va començar a experimentar amb noves escales musicals, amb intervals més petits que els de l'escala cromàtica —anomenats *microintervals*—, i amb la politonalitat. Als anys cinquanta, a més, va treballar a l'estudi de música electroacústica de la Universitat

Tècnica de Delf, i va començar a escriure amb les noves possibilitats sonores que, per altra banda, s'estaven experimentant a París, a Colònia, a Milà, a Londres i en altres ciutats europees.

Suite II i *Suite IV* són obres de 1951 i 1953, respectivament, escrites per Badings en aquesta època d'obertura i experimentació compositiva. Són originals per a carilló i, per tant, la recerca sonora inclou, també, la recerca d'aquest nou llenguatge. "Toccatà octofònica" i "Ària hexafònica", de la *Suite II*, en són una bona mostra.

"Després de la Segona Guerra Mundial, una nova generació de compositors van trobar en el carilló una eina per explorar innovacions que, més enllà del mateix instrument, formaven part de nous paradigmes creatius. Les obres de Badings i de Barnes en són exemples magnífics."

Ronald Barnes no tan sols va ser un dels carillonistes destacats dels Estats Units al llarg del segle XX, sinó que les seves obres i els seus arranjaments es podria dir que van transformar el repertori del carilló modern. A més, va consolidar una manera nord-americana d'entendre l'instrument —ben diferent de la tradició flamenca—, que es caracteritza, especialment, per efectes minimalistes i impressionistes. Als dinou anys, Barnes estudiava orgue a la Universitat de Nebraska-Lincoln, i un parell d'anys més tard es va interessar pels estudis de carilló. Als vint-i-quatre, i segons el seu mestre, amb una "afinitat natural per a les campanes", va obtenir la plaça de carillonista a la Universitat de Kansas. També va interpretar peces amb aquest instrument a la Catedral Nacional de Washington (1963-1974) i a la Universitat de Califòrnia (1982-1997). En aquesta última etapa va fundar l'Institut del Carilló de Berkeley i va compondre més de quaranta obres, a més de convidar altres compositors a ampliar el repertori original per a aquest instrument.

Les tres peces que formen de *Three Dream Dances* van ser escrites entre el 1963 i el 1970, en la seva etapa a Washington, i *Serenade I* és una obra de 1978. Aquesta darrera partitura inclou ritmes de dansa, una siciliana i una milonga, que dialoguen amb els aires venecians de la barcarola, i, en conjunt, transmet una sonoritat hipnòtica i fantasiosa.

El Carilló del Palau s'inaugurà el desembre de l'any 1976 sota l'impuls de la carillonista M. Dolors Coll (guardonada amb la Creu de Sant Jordi el 2000 per tota la seva tasca carillonística al nostre país, i també per la de difusió internacional de la cultura catalana). Aquest carilló substituï el petit "carilló" de l'any 1927.

Amb 49 campanes, amb un total de 4.898 kg de bronze, i teclats manuals característics dels carillons, esdevé un magnífic instrument de concert per a la nostra seu de govern. El bordó, a més, amb 905 kg de bronze, duu inscrit el nom *Catalunya*.

Fou construït als Països Baixos per Petit & Fritsen, i restaurat el desembre del 1991. L'octubre del 2015 Eijsbouts (Petit & Fritsen) renovà els teclats.

LLOC D'AUDICIÓ

**Pati dels Tarongers o Galeria Gòtica,
Palau de Generalitat de Catalunya.**

Es podran veure els teclats de l'instrument pel circuit intern de televisió.

Inscripció gratuïta al web
presidencia.gencat.cat/carillo
o bé trucant al **012**.

Aforament limitat.

 Podreu seguir els concerts a través del **canal de Youtube** del Carilló del Palau.